

AMICITIA.

Amiculu pentru inima omului este unu tesauru intoctma neaparatu debuinciosu, precumu ochiloru lumina. Si déca in tota etatea, in fiacare puseciune a vietiei amiculu este neaparatu debuinciosu, atunci aceasta necesitate mai virtosu se arata in tineretie, ca déca inima junelui nu e plina de o sacra amóre., usioru deschide cale pecatoseloru patimi, caci pecatulu fara nici o piedica strabate acolo, unde nu locuesce amorea. — Multi sunt, cari se numescu pre sine amici, daru pucini-su acciasi. — Omulu in tineretie are ortaci destali, amici inse raru, dóra tineretiile sunt tocma acelea in care omulu are mai pucini amici. — Ma tocma se gasescu unii, caroru amicitia le e una povéra, de care fugu, ca de nesce catusi, ce le infrenedia patimile si ferbintiéla sensuala.

Intre ortaci si amici aceea diferentia este, ca cei dintei ne rapescu timpul, pana ce estia ni-lu castiga pe acelasi. Ortaci tinemu pentru jocuri si petreceri, amici pentru virtute, si lucrare, cu acestia ne cuminecamu ceea ce avemu mai pretiosu, adeca: bucuria, secretele, si durerile.

Amicitia impedecea respireea puteriloru vietiei, si tocma prin aceea imprumuta una putere atatu de manina. Datina de a ne impartii inima intre mai multe obiecte si persoane, si a ne întórce catra una parte din aceleasi — este pentru carapteru periculosu, si mai totdeauna vedesce upa superficialitate, si debilitate de vointia. Si atunci omulu respesce atatu pentru sine, catu si pentru altii acelu balsamu cerescu, pe care Ddieu lau asiediatu in ascunsulu inimei lui, ca cu acelasi se-si indulcésca tota vietia; inimai va fi séca, si numai atata amore ei va remanea, de cata va avea lipsa pentru ca sa se amédia pentru sine.

Celu mai mare folosu, ce ni-lu intinde amicitia este, ca invétia omenii a nu se lipi de lume, si de trecatorele ei desfatatiuni, de a carora gustare cei seci cu inima orescumu se langesecu, Ce tesauru sesi caute pre pamentu celu ce are unu adevératu amicu? Ce e desfatatea pentru acela, ce si au eluptatu siesi fericirea? Lamea numai acelora li proprietate, a caroru inima e desecata si gola; — inse déca mintea e strabatuta de unu cugetu mai inaltu, seu in inima se cobóra una nobila amicitia, atunci lumea in adevérata ei forma nu e decatu asilulu desiertatiuniloru, centrulu tutroru necesuriloru. Lenea si nefacerea vedesca golitiune de minte si inima, aceasta te impinge in lume, si castiga atata imbuldiéla serbariloru ei. — Propune ceva idea seriosa in vietia, tota nesuintia se va întórce spre aceea, tota puterea geniului aici se va concentra; tota dorintia si sperantia va grabi spre acelu punctu. Vietia junimei delaturedia aceea consecuenta soliditate, ce i aru imprumutata si putere, tocma pentru aceea, ca nici unu determinatu scopu nu-lu indemnna si atrage; tocma pentru aceea ici depradedia geniulu, si in aceasta depradare se domolésce, pentru ca nici un'a legatura strinsa nu-lu unesce. —

Cu aceea se deda spre amoresare seu plecari pecatóse, care departe de totu pretiulu mai inaltu, sensualitatea nu o potu infrena, si o lasa a retaci in labirintulu selbaticiloru ei patimi. Astringelu pre acelasi prin o puternica unire amicitiala, si mai multu nu sa depierde intru patimile sale.

Precumu mum'a insuflata de amóreá nascutulu seu padiesce pre acesta de tote lipiciosele bófe ce cu furia sau incinsu impregiurulu ei: intoctma inima locuita de o sánta plecare, seu inalta cugetatiune usioru va încungiura lipitiunea bolei peá

tului si a relelor exemple. — Unui juue nemice e-mai stricaciosu de catu asi lasa geniulu fara nutremente; a carui lipsa de cumva o simte, isi va implé mintea si inima de secaturi, si nutretiu bolnaviciosu. — Amicitia este celu mai siguru preservativu in contra unoru asemenea bole, si mai virtosu ataca inima junelui. Cine are amicu si pre acela lu amédia din resputerile sufletului seu, cu greu va fi sclavu acelora pecatose plecari, ce véscediescu florea vietiei mai nainte de plina ei desvoltare, si pregatescu mórte prématura sufletului si corpului.

Amiculu pre care l'au alesu ei va fi portu, unde in intristare va afla mangaiere, ei va fi piétra ascutitoare, de care se voru sfarma tote postele in dobitocite si sperantiele ne'temeiete: — Radimatu de amiculu seu cu singuranta isi petrece vietia, si cu pasi puternici cobóra depre, scara cea repede si ametitoare a juniei. Decumva cade, amiculu seu cu una ingrijire inimosa lu redica, insusi pasi retaciti sierbercu spre folosulu amiciei, caci in sentiulu debilitatii sale mai virtosu se lipesce, si unesce de inima amicului seu, a carui neadormita privigiere si indurare cruciatoia ca unu cortu va umbri asupra vietiei lui. Acela in indoielei svatu si luminare, in dureri mangaiere, si in gresieli ertare ei va intinde. Acela ca unu angeru aparatoriu lu va urmari in cursulu vietiei; — acela va imprastiea norii cu cari egoismulu si superbia se ne-suia atatu de rafnату alu coperi, si va rupe velulu insielaciunei, cu care omenii asia bucuosi se ascundu. Indestulinduse unulu cu altulu, nu debue se cersésca aiurea fericirea, ce ne midulocitu o gasescu in apropierea loru. — Catu tesauru — ce din di in di se resipesce — aru remanea pastratu déca junii aru sci mai multu pretiui necesitatea amicitei si bucuriele impreunate cu aceeasi!

Acestu nobilu sensu inse este propriu numai inimiloru nobile; pecatulu se infiora de acesta, si superficialitatea nu-lu potu suferi. Adevrata amicitia nu póte susta de catu intre cei ce se temu de Domnulu. Ceea ce inviédia si inavutiesce sufletele este frica Domnului, si blandetiele si tocma priu aceste le face capace spre nobile sentieminte. Amicitia ostedia abnegaciune, si implinirea a multoru grele datorintie, si de aceea se afla in timpurile nostre asia rara, caci egoismu lui precumpanesce, si abnegatiunea din di in di se stirpesce. — Na-

tur'a amitei formosu nio descrie S. Scriptura, propuinduo aceea in Davidu si Ionatan. Sufletulu lui Ionatan — dice acesta, sau legatu cu sufletulu lui Davidu si Ionatan lau jubitu pre elu ca pre sufletulu seu. Simpatiea reciproca acestoru doi amici e forte simtitore. In analele amicitei istoria nu póte produce evenimentu asemenea cestui alu lui Ionatan, carele scia, ca Davidu era de Ddieu alesu a mosteni imperatiea lui Saul, totusi necumu se fia fostu cu pisma si cu temere, ei mai bine pre acela cu neobositu zelu lu apara in contra stricacioselora planuri si nestinsa ura a parintelui seu. — Minunatu e juramentulu ce lau pusu unulu altuia, si prea simtitore geluirea versata de Davidu pentru mórtea lui Ionatan: „Reu imi pare de tine fratele meu Ionatan! Frumosu miai fostu mie forte, minunata au fostu dragostea ta mie mai multu de catu dragostea muieriloru. Eu te am iubitu cumu iubesc mam'a pre unulu nascutu fiulu seu.“

Vei se remai credinciosu virtutii, se nu fi far' de amicu, pre care inse din mii-lu alege, de vreai ca amicitia seti fia folositoare. Virtutea aceluasi se fia blanda, atragatore, cruciatore, ca aceeasi se o fáca cu tine amabila, si se nu te aduca la desperare, decumva spre nefericirea ta ai retacitu dela caile ei. Se scia tacea, secretulu depusu in ascunsulu inimei lui nici odiniora se nu lu desvalésca. — Cine abusédia cu increderea amicului, si vinde strainiloru secretule amicitei, acela nu-si cunoesce natur'a si datorint'a. — Fia scutitu de egoismu, si de e lipsa se fia gata asi sacrificia odigna, sanatarea, timpul, si averea, ca pre tine se te ajute, si mangaie. — Fia acela blandu si in aplecarile ce le nutresce in privintia ta singuru pre Ddieu selu caute, ca celu ce nu cauta pre Domnulu, mai virtosu pre sine se cauta; si nemica nu te face mai plecatu a lucra pentru binele altora, ca blandetiele ce deséaca in inima reulu egoismului. De ai datu preste asemenea amicu, se nu lu parasesci, multe ei erta lui, caci aici nime nu-i perfectu, si vadesce slabitiune — dela aceea ce ne iubescu pre noi a postii mai multu de cumu potu se dee.

De pe la Satumare.

V. P.

Cu documentu pentru istoria publicamii aici

P R O G R A M A

La instalarea Escelentiei sale D. D. Comite Alexandru Sterca-Siulutiu A. Episcopu si Metropolitu gr. cat. Albei-Julie, si santirea Instritatilor sale DD. Alexandru Dobra Episcopu gr. cat. Lugosiului si Joanne Alexi alu Armeropolei, in Blasiu dumeneca 16/28 Oct. 1855.

Dumeneca demanetia la 6 ore se va cantá in beserec'a din curte urmarea Manecarei (Utreniei).

La dimetate inainte de 9 ore tragunduse clopotulu celu mare dela beseric'a Metropolitana, Ven. Capitulu locale impreuna cu cei dela Oradea-mare adunanduse in beseric'a metropolitana se voru imbracá in paramentele beserecesci; cea alalte preutime se va aduna acolosi imbracata in uniform'a prescrisa diecesana fia-cara dupa rangulu celu are in ierarchia; er' cei alalti Domni se voru aduná in uniformele sale seau intru imbracamntulu civile in residentia A. Episcopesca.

La 9 cre in punctu, tocandu si tragenduse clopotele dela tote-trele beserecele, Capitularii impreuna cu doi diaconi voru esi din beserica, mergundu inaintea loru Clerulu diecesanu, si inaintea acestoru toturoru Clericii imbracati in superpelicie, dintre cari 6 voru portá luminari si unulu crucea, si voru merge in procesiune intre doue ordini de studenti pana in curtea A. Episcopesca spre intempinare.

Aci, punenduse acestu cortegiu in ordine inversa, va plecá in apoi catra beseric'a metropolitana, impreuna cu suit'a din curtea A. Episcopesca in ordinea armatoria.

Inainte flamurele beserecei metropolitane.

Dupa acestea Corulu Cantaretiloru: apoi —

Unu clericu cu Crucea.

Doi clerici parchia, unulu portandu bulele, altulu paliulu A. Episcopescu.

Cei alalti Clerici in superpelicie, parchi.

Clerulu diecesanu in uniforma, parchi, inainte preutii, in apoi Protopopii si Vicarii.

Doi Diaconi cu trichiriele si turiburele in mani.

Capitulari imbracati in paramente, parchi, dintre cari doi din urma voru portá mitr'a A. Episcopesca si Evangeliulu, er' Prepositulu Crucea.

Ilmi. DD, Episcopi, neo-consecrandi.

Cei alalti Exmi. DD. Episcopi, impreuna cu Esc. Sa D. A. Episcopu.

Eminentia Sa Cardinalele Pronunciu Apostolicu.

Statulu civile si militariu dupa rangulu seu, impreuna cu cei de alta confesiune.

Intrandu in besereca corulu armonicu va intona Imperate Cerescu, er' persoanele cortegiului voru ocupa locurile sale, adeca:

Eminentia Sa va ocupa scaunulu A. Episcopescu de lunga altariu.

Esc. Sa D. A. Episcopu impreuna cu ceilalti Episcopi voru ocupa scaunele puse dinaintea altariulu in midiuocu.

Capitularii imbracati in paramente voru ocupa cele alalte scaune din derepta si stanga Domniloru Episcopi.

Preotimea cea alalta va ocupa midiuoculu beserecei incepundu dela ambonu de amendone laturile pana catra usia.

Clericii cei cu crucea, bulele, omoforul si luminarile, voru forma spaliru din aintea ambonului spre altariu de ambe partile. Ceilalti clerici in dosulu loru.

Domnii de starea civile si militaria voru ocupa scaunele canonesci, profesoresci si cantoresci dupa rangulu loru pre catu va ajunge locu.

Gendarmeria va ocupa posturile indatinate.

Domnele onoratorie voru ocupa corurile laturari de asupra stalorulu canonesci.

Corulu armonicu va ocupa loculu seu de asupra portei celei mari.

Studentii cei alti voru remane din aintea beserecei formandu semi-cereri in ordini triplicate seau si mai grose.

Dupa Imperate Cerescu Esc. Sa D. A. Episcopu suinduse pre ambonu se va imbracá in paramentele beserecei dupa tipicu.

Apoi Eminentia Sa din scaunulu seu va tiene unu cuventu catra Esc. Sa D. A. Episcopu si poporu.

Dupa care secretariulu Eminentiei Sale va lege dein cathedra bulele pontificie pentru Esc. Sa D. A. Episcopu.

La acestea va responde Esc. D. A. Episcopu

depre ambonu unu cuventu catra Eminentia Sa, catra DD. Episcopii sufraganei, catra diecesile gr. catolice si catra adunare.

Er' apoi unulu dintre Capitularii metropolitani va cuventa in numele tuturor.

Si in urma Corulu va canta: *La multi ani.*

Dupa instalare numai de catu se va incepe D. diecesca Liturgia a S. Ioane Chrisostomu dupa tipiculu archierecu.

Dupa: *Bene-cuventata e imperati'a Tatalui*, se voru incepe intrebarile de chirotoni'a Episcopiloru cu marturisirea credentiei, dupa tipicu.

Dupa S. Dicule se va tiené ceremoni'a santi-rei DD.loru Episcopi dupa ritulu beserecei grecesi.

La Antaniu pomenesce, Esc. Sa A. Episcopulu va memorá pre Santi'a Sa Pap'a Piu IX, Episcopii Sufraganei pre D. A Episcopu, apoi Capitularii cate unulu pre Esc. Sa D. A. Episcopu si pre DD. Episcopi sufraganei.

Dupa rogatiunea ambonului Corulu armonicu va canta Marire intru cei de susu secundandu poporulu.

Dupa benecuventarea diu urma acelasu coru va canta unu imnu pertru acesta serbatoria.

Dupa desbracarea Esc. Sale si a DD.loru Episcopi, cortegiulu va petrece pre Eminentia si Esc. S, in ordine de mai susu pana la residentia.

Mes'a se va tiené la 3 ore dupa a media-di, cea I in resdenti'a A. Episcopesca dela porta, er' II in seminariu, dupa bilete.

Dela comisiunea ordinatoria.

Vedi si Gazeta Nr. 85.

PENTRU ISTORIA ECLESIASTICA.

Alocutiunea cu care se primi E. Sa Nuntiuulu apostolicu Viale Prela in tier'a Hatiegului din partea preotimei unite.

Eminentissime Domine Cardinalis et Archi-Episcopo atque Apostolice Nuncie! Pater Benignissime!

Excellentissimus Illustrissimus, ac Reverendissimus Dnus Alexander Sterca Solutiu de Cár-

penisiu Metropolita et Archi-Episcopus Albo-Iutien-sis ritus orientalis Catholicus — hisce in finibus suae Dioeceseos Fogarasiensis Eminentiam Vestram, atque Excelsos suos viae Comites eximia charitate atque veneratione per nos devote salutat!

Et cum in Sancta Dei Ecclesia militante in hoc mundo, super petram Beatissimi Petri Principis Apostolorum constituta, Gens quoque nostra nomine et sanguine vere Romana, eiusque clerus catholicae Fidei unitus, quia antiquissima Sedes Metropolitana Albo-Julien-sis, Sacratissimae Suae Coeo Regiae et Apostolicae Maiestatis summe venerati Imperatoris nostri Clementissimi Francisci Iosephi I proprio nutu, ac singulari favore, atque SSmi Dni nostri Pontificis Pii IX Paterno anantu, in medio huius charae Patriae ut alter Lazarus, quasi e mortuis resuscitata exsistit, ad triumphum ducendum semet accingat:

Ideo et Excelentissimus Dnus noster Archi-Episcopus cum selectis dilecti sui Cleri, atque Nationis in Oppido Blasii, suae Residentiae coadunatis, extensis charitatis brachiis, inexplicabili animi ardore Eminentiam Vestram, atque Suos Excelsos viae Comites anhelando amplexari desiderat; ut Eminentiae Vestrae Splendido Praesidio, atque Excellentissimi, ac Illustrissimorum Dominorum Episcoporum, plurimorumque Eximiorum cuius cunque Status atque Dignitatis virorum Choro circumductus festum celebret diem, quo solenniter novam Metropolitanam suis omnibus requisitis modis et mediis capessere valeat dignitatem.

Quare Angelus Tobiae Eminentiam Vestram, ac omnes Excelsos Suos viae Comites sanos, vegetos et incolumes, ad eam, ad quam nos omnes, — volente Domino — properamus metam perducatur!

Nos vero, piis ad Coelos elevatis manibus Apostolicam exoramus benedictionem, atque profunda cum reverentia recomendati — unanimi voce exclamamus: Benedicti qui veniunt in nomine Domini Vivant! terque vivant!

Dixit.

Stephanus Moldovan,
vicariu forane. us Hatiegii
et Decanus.

ЪНЪ ДОКЪМЕНТЪ ДНЦЕМНАТЪ.

De demnitate se auzia къ ла Оксфорт дн в-
влютека редеаскъ с'ар афла о евангелие ромъ-
неаскъ фоарте векие. Днспекторъзл своалелоръ
din Молдова, Дн. А. Трев. Лаврианъ, къпътъндъ дн
вара ачеаста воие, шжлоаче шн тинъз а висита
своалеле din Европа, дн ескърсисниле сале тре-
къндъ шн пе ла Оксфорт възъ картеа ачеаста, шн
prin мемориалъз че а пълкитъ дн фоаia Gaze-
tei de Трансилваниа пе мишкъ къриситатеа свиндъ
къ а лватъ потиде десуре ачеаста.

Ънъ компатриотъ алъ мес, Константинъ Хър-
теззакъ, фийз алъ знеи фамилии пе каре проведина
а пьстрат'о дн Бъковина пентръ съсдинереа спири-
туалн педоналз, кърватъ плинъ де ердидионе шн
де демнитате, дн къльториа че а фьктъ де кър-
жндъ ла Лондра, с'а лватъ пе зрпа дескоперии
манъскриптъзл читатъ шн ми-а комъникатъ черче-
търле сале.

Евангелиа десуре каре е ворва пъ е ромъ-
неаскъ, дар тотъ интересъз че поате аеа есте
къ е векие шн скрисъ дн Мс. Неамуъзл din Мол-
дова. Манъскриптъзл е славонескъ шн кониатъ де
зпъ къзгъръ де аколо дъпъ доринга доамнеи Мъ-
риней, содией лъи Александръ Водъ ла 1429.

Ачеаста пъ пе поате доведи алтъ, де катъ
къ доамна Мърина ера о фетее пietoасъ шн къ
дн Мс. Неамуъзл ераз къзгърн карн се окъпатъ
къ челе дитръ адевъръ сжнте. Дар кьмъ а ажпесъ
ачесгъ манъскриптъ ла Оксфорт? Еатъ че аръ
мерита съ шитимъ шн съ афлътъ.

Дар D. Хъртеззакъ пъ се търдини пзмай ла
ачесгъ дескоперие, чи се пьсе а фаче май аджкъ
черчетърн дн ввлютека свесъ зисъ шн резни а зр-
търн зпъ докьментъ тьлтъ май интересантъ; зпъ
докьментъ десуре каре историчии постри п'аз авътъ
джкъ ници о штиндъ шн десуре каре ници кроничеле
пъ пе-аз лъсатъ вре зпъ фелнъ де idee; зпъ докь-
ментъ къ тоате ачесте фоарте веридикъ шн де таре
днсемпътате шн валoare пентръ дритърле приочи-
пателоръ. „Ачеастъ дескоперие, дми скрие амн-
къзл, пе-аз дикънтатъ фоарте тьлтъ пе тоди шн
пе-аз десдъзнатъ де фoamea че амъ сферитъ дн
кърсъ де 7 оре петректъ дн ввлютека Бодлеианъ
де ла Оксфорт.“

Докьментъзл дескоперитъ есте зпъз трактатъ
джкоотъ дитре Доамъзл Молдовеи Негръ шн Ре-
дина Англиеи, Елисавета, дн аугъз 1588; prin елъ

с'а кончесъ свъшлоръ Англи дритъз де комердъ
дн Молдова къ платъ де 3 ла сьтъ.

Импортанда ачестъи докьментъ есте, къ елъ
пе поате ста де тьртърне къ принципателе ро-
мъне къ тоате къ дъпъ капитъладисниле лоръ с'аз
пъсъ съзъ свъзепанитатеа Дналтеи Порди, дар дн
фада челор-ла-алте статъри але Европеи шн-аз кон-
серватъ свъзепанитатеа лоръ политикъ; шн къ, дакъ
аръ фн адевъръ ачеаа че зиче зпъ спиригосъз кола-
вораторъ елъ Зимуръзлн, къ Молдова де ла Бог-
данъ джкоаче шн-аз пердътъ дрептъзл де свъзепанн-
тате, апои Англия пъ аръ фн консидерат'о на статъ
свъзепанъ пентръ ка съ тратезе къ еа конвенцини
комерциале де фелнъз ачеста. Дндатъ че воизъ
къпътъ кониа ачестъи прециосъз докьментъ ть
воизъ гръви а-лз комъника Патрией суре пълкитаре,
пентръ ка съ се джкидъ гърле некредитиошилоръ
карн дн пештинда лоръ воиескъ prin ipotese а се
аръта кървади де статъ, философи шн политичи. Тотъ
о датъ кредъ къ шн стръини воръ ведеа къ дъръ-
целе ачестеа дн тоате евентуалитъциле, потъ аеа
рекаръ ла дритъзл днтелоръ, пентръ ка съ река-
пете ачеаа че prin протекционеа Нордъзл аз
пердътъ, (Patria.) Г. Сион.

ПРИВРЕА ЛА ЧЕРИДЪ КЪ СТЕМЕЛЕ.

(Ърмаре.)

Аша сореле дн асемънаре къ пьжнтъзл по-
стръ ар фн зпъ гловъ де лъме пелъчиторнъ,
токма аша ка шн ачеста къ зпъ чернъ де позри
дхъръкатъ. Din тьлте овсервърн шн новинътри
сав афлатъ, къ позрии ачеи лъминоши стазкъ патръ
пъль ла шасе сьте де шлзри май дндепьртади де
свъръфада сорелъи, prin зрмаре де патръ пъль
ла шасе сьте де ори май пьсесъ де соре, ка вър-
фьриле шьндилоръ челоръ май дналди престе свъ-
пръфада пьжнтъзлн.

Кренътърле ачеле дн лъчила тьрии чеи лъ-
миносе, че джкьнцисъръ пе ачелъ тьльчъ черескъ,
пе десголескъ поъ май тотъдезна пе чеи din жосъ
афьлторн позри, шн ачешти, прекъш ни се паре,
аша сжнтъ де респьндиди, кътъ вестжнтъзл ачелъ
лъминосъ арапе ори, сав ници къндъ пъ сьтъ немж-
лочитъ деасъпра сорелъи. Къчи ори кътъ де таре
съ фие десфачереа лъминии ачeia, се овсервеазъ
тотъш де парте съз джнса позрии чеи алъастрн, шн
пзмай дъизъ че ачештии дин шжлоакъ се кършъ,

се vede corele днесш на знь трънъ негръ дн-
квнцъратъ къ о марцине маі аластръ.

Локаріле ачеле негре дн core сжиг адецеорі
de о търіме форте днсетнъторе. Къте одатъ
се vedъ днгръ о естінде ре дѣтѣ de зече ші
dovezечи de мii de мiларі. Ба ші аша de марі
саъ възвѣтъ, кътъ квпрінде знь локъ de dove сѣте
de мiліоне мiларі пѣтраге, ва съ зикъ, de dove-
зечи de опі маі mare декътъ тотъ сврѣфаца пѣ-
тжнтълазі челзі локвѣтъ de noi. Маі дн жокъ de
новрі аластріи саъ възвѣтъ іаръші нште новрі
сіограрічі днпландъ днгре ачештіі ші днгре
трънъла челъ днзвекосъ азъ coreлзі.

Дар демі сжиг ачеле десголіте локврі але core-
лзі de неквпрінсъ търіме, тотъш наъ фостъ пѣлъ
акъта къ пѣтінде а квпнште чева маі деауроне,
че сар ала не сврѣфаца трънълазі ачештіа. Ар
фі о амѣдре, воіндъ а грѣі чева деспре фаца ло-
квалі, деспре вѣі, ші деспре твнді. Мнзватъла
ачештѣ гловъ къ тотъла осевѣтъ de гловлъ пѣтжн-
тѣлзі пострѣ е прѣ къ твлатъ днденѣртатъ de noi,
саъ окіанѣріле постре челъ маі перфекте сжиг
днвъ пѣлъ акъта къ твлатъ маі неденліште, де-
кѣтъ на се пѣтемъ обсерва чева осевѣтъ не фаца
coreлзі, челзі адмѣрѣтъ de новріі чеі аластріи.
Тотъ че се ворженіте деспре ачештіа сжиг пѣмаі
пѣрері фѣръ темеіъ; прекът къндъ ші дн локв-
ріле ачеле днзвекосе, че се аратъ іаръші дн-
трънеле пѣрді, днкеіешъ, къ ар фі аколо твнді
днлалці, каріі адецеорі дн есъ de новріі чеі ала-
вастріи се vedъ аші скоте напъла.

Пѣлъ акъта тревзе съ не дндетълѣмъ къ
челе dove фелідріте днвръкъмнште, че леат об-
серватъ пре лънгъ core, дар ші атѣта е пѣдннъ
ші неотѣржѣ. Ба noi нічі ачештіа не пѣтемъ
еспіака, пентрѣ че дн къте знь анъ ші се аратъ
coreле къ твлатъ маі mare, ші алѣдатъ іаръ маі
мѣкх. Дзпъ днкреднндареа астрономіоръ coreле.
саъ маі къ самъ вестжнтъла ачелъ лѣтнпосъ, че
іі днквнцъръ рота, азъ дескрескѣтъ къ треі пѣлъ
ла пѣасе сѣте de мiларі. De ар фі аша, ам днне
форте провавілъ, къ лѣчторіа ачелъ вестжнтъ
дн къте знь тіпнъ сар днденѣрта de кътръ тръ-
нъла coreлзі; ші сар маі респнді, ші іаръ дн-
тралтъ тіпнъ сар маі апропіа, ші сар маі стрнѣ
деаспра лзі. Дар тотъш се mare къ търімеа саъ
мѣкшорімеа ачештіі квпрнзшн; кареа дн асешъ-
ларе къ търімеа чеа естраордннаріе а coreлзі е

мѣкх, п'аре днсетнатъ днкврѣере спре лѣтнпъ ші
спре кълѣръ ачі не пѣтжнтъла пострѣ.

Стеа чеа маі апропе de core се пѣменште de
астрономі Мерквріъ. Ба е аша апропе de
разеле coreлзі, кътъ понтеа нічі къндъ, чі пѣмаі
зіоа лънгъ core се vede, ші de ачі нічі се поте
віне квпнште: пентрѣ къ маі тотъздезна е de стръ-
лѣчереа coreлзі аконерітъ Прелънгъ тоте ачеле
еа тотъш есте маі віне de оптъ мiліоне de мiларі
днденѣртатъ de днсъл, ва съ зикъ, de о сѣтъ
пѣасезечи de опі маі департе декътъ лъна de noi,
Мерквріъ е зньл днндре челе мѣчі трънѣрі че-
решті, діаметрѣла лзі квпрінде ка dove пѣрді de
чнчі дн діаметрѣла пѣтжнтълазі; дар тотъш къ
твлатъ днндрече търімеа лънеі постре

Тоте ачеште факъ, къ деспре днтокмѣреа лзі
пѣдннъ саъ потѣтъ дескопері, демі саъ обсерватъ,
къ ші елъ есте знь трънъ асешене днзвекосъ,
ші рогвндъ, ка ші пѣтжнтъла. Амшджерѣ дн фе-
лідріте днндрекврѣрі маі твлатъ декътъ провавілъ
есте, къ noi маі твлатъ vedешъ новріі лзі чеі лѣ-
тнпанді de core, декътъ днсъш трънъла лзі челъ
вжртосъ, ші днвръкъмнштъла ачела de новріі тре-
взе съ фіе форте десъ. Челъ пѣдннъ се обсер-
везъ адецеорі новріі днзвеконі, каріі не ставъ
тотъ ла знь локъ, че се трагъ дн къте о парте,
квржндъ се десфакъ, ші квржндъ de новъ се
адънъ.

De есте трънъла ачештіа локвѣтъ de фннде, каре
аз маі твлатъ, саъ маі пѣдннъ асешнпаре къ noi
нѣтроріі: че ржндъ азъ пѣтѣреі къ тотъла десклі-
пнѣ de азъ пострѣ тревзе съ аше ачелѣа! Не че-
ріла лоръ лъна пострѣ маі къ не сар обсерва, іар
пѣтжнтъла пострѣ ка о стеа фортосъ, лѣтн-
носъ, de фрнганшъ търіме, ші coreле de грѣі
опі маі mare ар фі, декътъ не черіла пострѣ.
Фнндъ къ анъл лоръ е пѣмаі de оптѣзечи ші оптѣ
de зіле: кътъ de репеде ва трече лоръ прнѣвара,
вара, томпа, ші іарна! Дар чнне пѣмаі ва пѣтѣ
ржнді, опі флнтріле лзі Dzeъ de аколо тѣкар
дн челъ маі пѣдннъ сар асешна къ челе але пѣ-
тжнтълазі пострѣ; опі сжиг аколо планте, сжиг
нѣдѣтнторѣ de тѣрі, ші de аеръ? Кътъ фелідріме
пѣтѣрдннѣтъ а фннделоръ квпнштешъ ачі не пѣ-
тжнтъ, каре тоте днндре сіне пѣасешнпате сжиг,
ші токма днндре флнтріле челе de знь соіъ кътъ
десклнпнре! Днндре твлате мiліоне de оmeni de
ачі unde vor фі доі алазвекосе, каріі депанъ сар
асешна зньл къ алѣла? Ші аша лесне пѣтжнтъ

креде, къ десклиниреа аста а фьлтврлоръ дзеештї се афлъ дела зпъ тръпъ черескъ пльъ ла алтъл, дптокта кѣм шї ачестѣа дптре сїне нїчї кѣтъ пѣ се асѣменеазъ. Кѣтъ тревѣ съ фїе де маре скїм-барѣа лѣкрврлоръ пѣмаї прїн вѣчїнѣтатеа маї маре саз маї дндепъртатъ де соре; дешї нїчї дешкѣм пѣ тревѣ съ кредемъ, къ дп апта маре а-пронїере де соре, тоге ар тревѣ съ ардъ; кѣчї шїтїмъ, кѣткъ кѣадѣра сорелѣї токта шї ла пої не пѣтжнтъ маї скаде, къ кѣтъ тердетъ маї департе дп сѣсѣ не пѣскари тѣнцї дпалдї, адекъ апропїндѣне де соре. Кѣтръ ачѣаста се паре, къ стеѣа Меркѣрїѣ прїн пѣртареа де грїжъ а фѣкѣторїзлѣї п'ар фї прїмїтъ дндепѣртъ ачѣї позрї гронїї, карїї ка зпъ вѣстжнтъ дѣл дпкѣнцїзръ.

Бпъ асѣмене вѣстжнтъ арѣ шї ачѣлз лѣмпосѣ тръпъ черескъ, каре (дзпъ Меркѣрїѣ) стъ маї апропе де соре; пѣнтръ ачѣѣа елз де пої пѣмаї дп ресърїтѣл шї аѣзсѣл сорелѣї, дар нїчї кѣндѣ понтеа пѣ се поте вѣдѣ, шї дпн казса аста лѣчїа-фѣрѣл де дїмїнеаца, шї де сара дндатїнатъ се пѣтеште. лѣчїафѣрѣл де дїмїнеацъ, шї чѣлз де сѣара есте зпа шї ачѣѣаш стеа; Астронотїї дѣл пѣтѣскъ Вїнерѣ. Чїне пѣлз кѣпшїте, кѣндѣ елз чѣлз дїнтжїѣ дїнтрѣ стѣлѣ кондѣче не чѣлѣлалте. саз дїмїнеаца чѣлз маї дпн зрїтъ дпн пѣїтеа рѣзелоръ ресърїторїзлѣї соре пїере! Дпсашї векїтеа дѣл лѣзда прїн кѣптече, дар шї С. Скрїптѣръ фѣче поменїреа ачѣстѣї фортмосѣ тръпъ черескъ Елз пѣ е къ тѣлѣтъ маї тїкъ декѣтъ пѣтжнтѣл пострѣ, дпмѣлъ калѣа са дптре пої шї дптре Меркѣрїѣ апропе дп дозе сѣте дозевѣчї шї патрѣ де зїлѣ не дѣне соре, шї е депъртатъ де дѣпсѣл маї ла чїнчїспрезѣче мїліоне, де пої пѣмаї къ чїнчї мїліоне де мїлѣрї.

Стрѣлѣчїреа, че о арѣ, се паре, къ шї о траѣе дпн лонїреа дндѣрїнтъ а рѣзелоръ сорелѣї дела позрїї лѣї че лѣл дпкѣнцїзръ. Аста дпсѣ есте, че не дпнѣтїкъ а пѣ пѣтѣ вѣдѣ маї лѣтѣрїтъ афлѣ-торѣлѣ дптрѣпсѣл овїекте маї маї. Дптр' ачѣѣа дпн тоге овсервацїзнїѣ се поте дѣдѣче провасї-лїтатеа, къ аколо ар фї пѣлѣтъ асѣтѣпарѣ къ пѣ-тжнтѣл пострѣ; аколо сжпт зорї, шї крѣпѣскѣлзл саз шѣртѣл де сѣарѣ, ка шї ла пої; аколо е зїѣл, шї понте дпскїмѣтѣторѣ, ка шї ла пої. Ної дѣл зърїтъ прїн окїанѣрї асѣменѣ зпѣї лѣнї, кѣте одатъ де жѣтѣтате дптѣпекатъ, ка сечѣреа къ корѣе крѣскѣтѣторѣ, асѣменѣ ка лѣпа пострѣ. Дар пої къ-поштѣтѣ шї маї тѣлѣтъ. Ачѣстѣ тръпъ черескъ

арѣ шї тѣнцї дпалдї. Кѣчї овсервѣтъ пѣ пѣмаї дпн тїпѣл дп тїпѣл лѣчїторѣ дплѣдїмї дпн партеа лѣмпїнї дп партеа пондїї лѣчїафѣрѣлѣї; нїшѣ дплѣдїмї сїре каре лѣчѣшѣте сорелѣ, пльъ че а-дѣлчїмїлѣ закъ дптръ дптѣперѣкъ; чї, тѣкар къ арарѣорї, дпкѣ шї нїшѣ локѣрї лѣмпїносѣ ла колѣдѣл корѣлѣї, каре прїн о пѣгрѣацї сжпт дѣспѣр-дїте де кѣтръ чѣлѣлалте пѣрдї пѣдерате, прїн зр-марѣ есте о пѣасѣтѣпарѣ марѣ, о дплѣдїмїѣ карѣа се вѣдерѣазъ маї пѣнѣте декѣтъ аджкѣл. Маї тѣлѣтѣ алте тѣмѣїсрї дптѣресѣкъ, къ пѣ ачѣлз тръпъ лѣ-тѣскъ сжпт тѣнцї де треї патрѣ, ва шї де чїнчї орї маї дпалдї, декѣтъ чѣї маї дпалдї аї пѣтжнтѣ-лѣї пострѣ. (Ва зрѣа.)

„Аша дар аста е вїаца не фѣре-амъ апїтѣпѣт'о,
Шї астѣ-фѣлз есте лѣтѣа прѣкѣтъ мїаї а-рѣтѣт'о?

Д'о парте е трѣдѣреа; мїнчїзна-пѣокрїсїа,
Перверсїтатеа пѣагрѣ, шї прѣфѣкѣторїа
Кѣ флорї дпкѣзнѣтѣ п'ачѣстѣ дѣпѣртъ пѣтжнтъ;
Де алтъ парте-оноаре, аморъ, сїнчѣрїтате,
Дѣвѣтѣментъ, вїртѣте, къ снїпї дпкорѣпате,
Батѣжкѣра пѣсѣдѣшѣте колѣвоїзл лоръ чѣлз
сжпт!

Саркастѣлз, іронїа, дѣрѣдѣреа амарѣ,
Савѣтѣлз лоръ фѣпѣврѣ фортѣазъ адѣсѣе оарѣ!
Ах! дака вре о датъ, трѣзїтъ дпн вѣдїѣ,
Дпдї вѣї адѣче-а-тїнѣте д'ачѣла каре сѣрїѣ;
Кѣндѣ калѣлзлз чѣлз рѣче к'анѣлз брадѣлз кїарѣ
зврїтъ

Дпдї ва дешкїде зпѣа тѣлѣтѣлѣї дорїтъ,
Кѣндѣ поаптеа пѣнцїѣ тѣлѣ дп брадѣлѣ-дї вѣї
стрїпѣ

Фанѣастѣа та де азрѣ пѣтрїтѣ кѣ-алз тѣлз сжпѣ;
Ш'атѣнчї кѣндѣ вѣї дѣнѣне не вѣзелѣї зсѣкѣте
Дпнтѣїа сѣртѣаре а зпѣї фїданѣпѣте;
Шї кѣндѣ вѣї дпдѣлѣѣе амарѣлз тѣлз дештїнѣ
Мѣстрѣндѣ-дї рѣтѣчїреа, атѣнчїа чѣлз пѣдїнѣ,
Пѣ вїаца та трѣкѣтъ, не рѣтѣшѣкарѣа та,
Пѣ лѣкрѣшѣлѣ тѣлѣ, те жѣрѣ а тѣ зїта!

(Din „Patria“)

Baronzi.

SCENE DIN VIAȚĂ. KOKONŢ, AŞ DOMNŢ.

I.

„Антр'о зі де варь,
Къ злз черъ серинъ,
Кóлеа, кáндъ спре саръ,
Съолъ-злз вáнтъ май ливъ.

Жосъ не о къраре,
Мергъ дóъ сзрорі,
Ла локъ де прітваларе,
Ресфъцатъ аз флорі.

Дэлъ днъръкъмінте,
Аръ фі зисъ кзратъ,
Ор че омъ къ мінте,
Къ'с д' арістократъ.

Ма, прекъм нъ нóте
Пъзнамъ фълосъ.
Съ'ми астъне тóте
Съвт злз пиентъ фръмосъ:

Астфеліъ але теле
Сзрорі, аз „насъ сзсъ“,
De ші 'н стофе грелъ,
Паръ де ценъ азсъ.

Фіреа нъ се скітъ,
Ор кътъ с'о сілешті,
Дін таліе стрішъ,
Нъ фачі че дорешті,

Ц'а врескътъ де микъ
Пічёрълъ ла осъ,
„Ан сзра опікъ,
Ші і пътъвълосъ. —

Ц'аі вяржтъ де микъ
Децеделъ'н пърі,
Ш' акъм пълтъ те стрікъ,
Къчі паръ къ'с къдърі.

Аі мі дела фіре
Фадъ де евресъ,
Соро, фі'дді штіре,
Кжтъ іці стъ де рез!

II.

Къ ові не сзвт рене,
Сзроріле-апъкъ,
Ка съ шеазъ-а лене
Съвт стъжаръ сеаз пъкъ,

Чіне 'віне досъ,
„Ан пашъ ашезатъ? —
О ромънъ стржнсъ
„Ан корсетъ де сатъ.

Еа ле кзпоскъсе,
Ші'н вестмънтъ домпескъ
Де кжндъ петрекъсе
Тімнъ копільрескъ. —

Ле кіатъ не пзме,
Вреа-але сзржга; —
Се адънъ лзме
„Ла о сченъ-аша.

„Чіне ешті можікъ“
Стрігъ къ пълтъ фзтъ,
Сора чеа май микъ,
„De пъ'дді кзцці де држмъ?“

„Dómnе, аз коконъ
Noi азі не пзмінъ,
De пзрдъ мі зъвоне
Дін сатъ, нъ май штімъ!“

*
*
*

Бзлъ'і о domnie
Ші ла омъ май простъ,
Кжндъ лзмеа нъ'лз штіе
Чіне і мі ч'а фостъ!

E. K.

BIBLIOGRAFIE.

MITOLOGIA GRECO-ROMANŢ. D. I. Oprescu
възъндъ тревзінда че се сімте де о асемenea картъ
інстржктівъ а ші традсъ злз асемenea звраціз каръ
се аолъ сзвтъ тіпаръ. Doritori се потъ авона
ла тоате лівреріле Бзкрештілоръ.